

Εξώφυλλο

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #290

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΑΙ ΓΙΑΝΝΕΝΑ: ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΠΟΥ ΥΠΟΧΩΡΕΙ...

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε

1 Ο κ. Καχριμάνης, τα πτυχία και το κεφαλοτύρι

ΜΙΑ ΠΟΛΥ προσωπική θέση για την πανεπιστημιακή εκπαίδευση στην Ελλάδα κατέθεσε ο περιφερειάρχης Αλέκος Καχριμάνης, τουλάχιστον στα «δικά του χρόνια», αλλά και για την αντίστοιχη εκπαίδευση εκείνη την εποχή σε πανεπιστήμια της «Ανατολής», όπως είπε.

<https://typos-i.gr/article/o-k-kaxrimanhs-ta-ptychia-kai-kefalotyri>

2 Η Ακτή Μιαούλη του 1,2 χλμ.

ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ βρίσκεται το έργο της ανακατασκευής του μεγάλου πλακόστρωτου στην Ακτή Μιαούλη (οδός Καρόλου Παπούλια, όπως ονομάστηκε πριν μερικά χρόνια), δίπλα από τη λίμνη Ιωαννίνων, που αποτελεί μια από τις πιο δημοφιλείς παραλίνιες διαδρομές.

<https://typos-i.gr/article/h-akth-miaoulih-toy-12-xlm>

3 Τα «Πλατανάκια» στο Μέτσοβο είναι πλέον ακίνδυνα

ΟΧΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ανοιξιάτικη η (χθεσινή) φωτογραφία από τη θέση «Πλατανάκια» στο Μέτσοβο. Το κλάδεμα, με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, κρίθηκε απαραίτητο για την ασφάλεια ανθρώπων και οχημάτων.

<https://typos-i.gr/article/ta-platanakia-einai-pleon-akindyna>

4 Θ. Μπέγκας: «Δεν συγκρουόμαστε με κανέναν αλλά...»

<https://typos-i.gr/article/8-mpegkas-den-sygkroyomaste-me-kanenan-alla>

Ο Τύπος χρειάζεται τη στήριξή σας

Ο Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr, είναι ένα ανεξάρτητο, συνεταιριστικό μέσο ενημέρωσης στα Γιάννενα, με τρεις εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης.

Τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι δεδομένο στα ΜΜΕ.

Είναι επίσης ένα μέσο ενημέρωσης που θέλει και επιδιώκει να βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στους αναγνώστες και τις αναγνώστριές του. Γιατί το αναγνωστικό κοινό είναι πάντα αυτό που τελικά έχει τον τελευταίο λόγο. Και έτσι πρέπει. Αυτό που θέλουμε, είναι προοπτικά να βασιζόμαστε αποκλειστικά στις συνδρομές των αναγνωστών και αναγνωστριών μας.

Η επιβίωση της δημοσιογραφίας, πόσο μάλλον σε τοπικό επίπεδο, δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Με την προϋπόθεση της αλληλεπίδρασης και της συνειδητοποίησης του πραγματικού ρόλου ενός μέσου ενημέρωσης, ο «Τύπος Ιωαννίνων» ζητάει τη στήριξή σας.

Τη στήριξη του καθενός και της καθεμίας από εσάς που μας διαβάζει τόσα χρόνια και που μας εμπιστεύεται.

Κάνοντας μια συνδρομή μέσω του **Patreon**, με 5 ευρώ το μήνα, στηρίζετε την ύπαρξη του typos-i.gr και όλων των πραγμάτων που δημιουργούμε.

Από τις καθημερινές ειδήσεις και την ενημέρωση, μέχρι τις εκδόσεις, τα ντοκιμαντέρ κ.ο.κ.

Για να κάνετε τη συνδρομή, πατήστε το κόκκινο «κουμπί» στο τέλος του άρθρου ή απλά, τον εξής σύνδεσμο: https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true

Μέσω του Patreon, μιας πλατφόρμας στήριξης δημιουργών περιεχομένου, θα μπορείτε να βλέπετε είτε αποκλειστικό περιεχόμενο, άρθρα που ανεβαίνουν μόνο εκεί δηλαδή και όχι δημόσια, είτε να έχετε πρόσβαση νωρίτερα σε podcasts, ψηφιακά έντυπα, είτε να συμμετέχετε σε κληρώσεις για θεάματα που γίνονται στα Γιάννενα.

Επίσης, μπορείτε εκεί να δείτε όλο το **ντοκιμαντέρ By the Lake**, για τη μουσική σκηνή των Ιωαννίνων μεταξύ 1975-1995, αλλά και να κατεβάσετε **δύο ψηφιακές εκδόσεις** του Τύπου Ιωαννίνων.

Επιπλέον, κάθε συνδρομητής-τρια θα λάβει έναν κωδικό έκπτωσης για τον επόμενο τόμο «**25+1 ρετρό ιστορίες**» που θα κυκλοφορήσει το 2024.

Ουσιαστικά, μέσω του Patreon, κάνετε μια πάγια εντολή για κάθε μήνα μέσω της τραπεζικής σας κάρτας. Δεν πρόκειται να σας ζητηθούν τραπεζικοί κωδικοί ή ο,τιδήποτε προσωπικό. Το Patreon είναι μια αναγνωρισμένη και ασφαλής πλατφόρμα στήριξης δημιουργών.

Αν έχετε πρόβλημα στην εγγραφή, μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας με mail ή στο messenger της σελίδας του Τύπου στο facebook, για πληροφορίες.

 ΓΕΓΩΜΕ ΑΓΙΑΤΤΩΝ

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΑΕΙ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ:

Πόσο θα αλλάξουν τα Γιάννενα;

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Καταρχάς, πρέπει να διευκρινιστεί το εξής: ότι η ακαδημαϊκή υπόσταση, λειτουργία και τελικά, ύπαρξη ενός πανεπιστημίου δεν μπορεί να καθορίζεται από τις ανάγκες μιας τοπικής αγοράς και γενικώς, από τις ανάγκες της αγοράς-όχι σε αποφοίτους, αλλά σε περιεχόμενο και σκοπό σπουδών. Ωστόσο, στην Ελλάδα, η μαζικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης ήταν ένα «μικρό θαύμα» της μεταπολίτευσης, από τα πράγματα που καθόρισαν θετικά την ελληνική κοινωνία, σε πολλά επίπεδα.

Όπως όλα τα θετικά πράγματα στην Ελλάδα, χρυσίμωσε και για την εξυπηρέτηση μικροσυμφερόντων κάθε είδους: από τη δημιουργία «καθηγητικών λόμπι» έως την οικονομική στήριξη πόλεων της επαρχίας. Τα Γιάννενα είναι μια ειδική περίπτωση. Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων είναι ένα από τα παλιότερα της χώρας –συμπληρώνει φέτος 60 χρόνια ζωής– και, θα μπορούσε να πει κανείς ότι λειτούργησε ως παράδειγμα για όλα τα παραπάνω: και τα «καλά», και τα «κακά».

Η ακαδημαϊκή κοινότητα «τράβηξε» την πόλη των Ιωαννίνων και την τοπική κοινωνία από το χέρι, σε μια εποχή που η πόλη ήταν σημαντικά αποκομμένη από την υπόλοιπη χώρα, όχι μόνο σε προσβάσεις, αλλά και σε ανάπτυξη. Ο αγώνας που δόθηκε για να ιδρυθεί το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων ήταν επίμονος, με πρωτοστάτες ανθρώπους που δεν υποχώρησαν ποτέ στους κοινωνικούς αγώνες.

Σταδιακά, το ίδρυμα απέκτησε «όνομα», με μια Φιλοσοφική σχολή που η εμβέλεια της ξεπερνούσε τα όρια της πόλης και της Ελλάδας και αποτέλεσε βάση της ανάπτυξής του.

Σήμερα, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων είναι σε αποδρομή. Όχι σε επιστημονική ή ακαδημαϊκή, αλλά σε ανθρώπους, πληθυσμιακή αποδρομή.

ΜΕΣΑ ΣΕ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ, ΜΕΙΟΝ... ΤΟ ΕΝΑ ΤΡΙΤΟ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΟΥ 2001

Μέσα σε μόλις δύο χρόνια εφαρμογής του συστήματος-κόφτη της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής, ο οποίος παίζει τον ρόλο της δημιουργίας «αγοραστικού κοινού» για τα

ιδιωτικά ΑΕΙ, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων έχασε το 22,13% των πρωτοετών του, μέσα σε μια μόλις χρονιά: το ακαδημαϊκό έτος 2021-2022. Είναι η μεγαλύτερη μείωση στην Ελλάδα.

Ας δούμε με μερικά στοιχεία που παρέχονται κατά περίπτωση από την ΕΛΣΤΑΤ, την ΕΘΑΑΕ, την Τράπεζα της Ελλάδας και πώς «συμπεριφέρονται» με τα μεγέθη, οικονομικά, κοινωνικά κ.λπ, των Ιωαννίνων.

Το 2001, με πολύ λιγότερα τμήματα, τα μισά από ό,τι σήμερα, η ΕΛΣΤΑΤ κατέγραφε 538 διδάσκοντες-ουσες και 7.749 φοιτητές-τριες.

Το 2010, με τα τμήματα να έχουν αυξηθεί-και χωρίς ακόμα τον αριθμό των ΤΕΙ που συγχωνεύτηκαν πολύ αργότερα, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων είχε 723 διδάσκοντες-ούσες και 10.409 φοιτητές. Σημειώνεται ότι οι αριθμοί αυτοί δεν περιλάμβαναν όσους-ες είχαν υπερβεί το έτος πτυχίου.

Το 2019, σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, ο αριθμός των προπτυχιακών φοιτητών ήταν 21.027.

Το 2023, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων δήλωνε 30.401 φοιτητές και φοιτήτριες, 524 διδάσκοντες, 298 διοικητικούς υπάλληλους και άλλους 175 διαφόρων ειδικοτήτων (ΕΕΔΙΠ, ΕΕΠ, ΕΤΕΠ). Επίσης, δήλωνε 1.328 μεταπτυχιακούς και 1.652 υποψήφιους διδάκτορες.

Επίσης, δήλωνε πλέον 23 τμήματα, μετά τη συγχώνευση με το ΤΕΙ Ηπείρου. Δηλαδή, με σχεδόν τα μισά τμήματα, υπηρετούσαν πολλοί περισσότεροι διδάσκοντες-ουσες.

Το 2021, στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων μπήκανε 485 πρωτοετείς λιγότεροι-ες

Το 2022, στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων μπήκανε 966 πρωτοετείς λιγότεροι-ες.

Το 2023, μπήκανε 1.193 λιγότεροι-ες.

Συνολικά δηλαδή, μέσα σε τρία χρόνια, το ίδρυμα έχει χάσει πάνω τα 2/3 μιας χρονιάς εισακτέων: 2.644 φοιτητές-τριες ή το ένα τρίτο του προ 23 ετών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Μια άλλη παράμετρος είναι ότι μέσα σε μόλις μια επταετία, τα πράγματα πήγαν και ήρθαν στα δύο άκρα.

Το 2016, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων ζητούσε ζητούσε 2.070 πρωτοετείς και έπαιρνε 2.845, όπως όριζε το υπουργείο τις θέσεις ανά τμήμα.

Το 2023, οι επιτυχόντες-ούσες ήταν 2.536

άτομα. Μπορεί φαινομενικά να είναι ένας πιο «βατός» αριθμός για τις δυνατότητες του πανεπιστημίου, που έχει χάσει σχεδόν τα δύο τρίτα της τακτικής του χρηματοδότησης μέσα σε περίπου μια δεκαπενταετία.

ΤΟ ΔΕ ΜΕΛΛΟΝ ΑΒΕΒΑΙΟ

Τι μπορεί να σημαίνει αυτό για την πόλη αλλά και το ίδρυμα;

Από το 2008 και μετά και παρά τις αυξητικές τάσεις που για διάφορους λόγους παρουσίασε ο αριθμός των φοιτητών, λόγω συγκυριών (ίδρυση νέων τμημάτων και κυρίως, συγχώνευση με ΤΕΙ), πλέον ακολουθείται η αντίστροφη κίνηση.

Το ίδρυμα ήδη δεν εδρεύει στην Ηγουμενίτσα καθώς όλα τα τμήματα που υπήρχαν εκεί έχουν κλείσει, ενώ προς αυτή την κατεύθυνση κινείται και η Πρέβεζα. Σε αμφότερες τις πόλεις, οι εισακτέοι-ες ήταν λίγοι και πριν την ΕΒΕ. Ωστόσο, υπήρξαν και τμήματα που έκλεισαν χωρίς προφανή λόγο βιωσιμότητας, κυρίως γιατί οι βουλευτές άλλων νομών αποδείχθηκαν πιο δικτυωμένοι, ώστε να προστατέψουν ή ακόμα και να πάρουν τμήματα στην εκλογική τους περιφέρεια.

Πάντα, σε αυτές τις περιπτώσεις, η τελική απόφαση ήταν κυβερνητική. Οι κυβερνήσεις είχαν πάντα τον τρόπο να παρακά-

μπουν το περιλάλητο αυτοδιοίκητο και μπορούσαν να καταργήσουν ένα τμήμα με απλό τρόπο: να μην μπει στο μηχανογραφικό ή να μην εκδοθεί ποτέ το ΦΕΚ λειτουργίας του.

Η σημερινή κυβέρνηση συνεχίζει σε αυτό τον δρόμο, ρίχνοντας τις ευθύνες είτε στα ιδρύματα, είτε στην ΕΘΑΑΕ, είτε στη «συνεννόηση» μεταξύ τους. Η πραγματικότητα ωστόσο είναι πως ούτε η ΕΘΑΑΕ είναι εντελώς ανεξάρτητη πολιτικά από την κυβερνητική βούληση, ούτε η κυβέρνηση επιθυμεί άλλα νέα τμήματα.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ

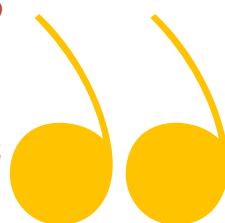
Η επίδραση στην πόλη είναι ήδη ορατή πάντως, και κυρίως στα ακίνητα και τα συμπαραομαρτούντα.

Για παράδειγμα, υπάρχει ένας σημαντικός αριθμός φοιτητών που εξυπηρετούνται πλέον στα Airbnb, καθότι δεν μένουν μόλιμα στα Γιάννενα.

Κατ' επέκταση, έχουν μειωθεί σημαντικά οι νέες συνδέσεις ηλεκτρικού ρεύματος σε κατοικίες, γεγονός που έχει μειώσει τη δουλειά στις εταιρίες ενέργειας.

Ακόμα, μαγαζιά στην εστίαση γεμίζουν με διαφορετικούς ρυθμούς, καθώς σταδιακά η δουλειά μετακινείται προς την τουριστική κίνηση, και όχι τη σταθερή της φοιτητικής αγοράς.

Η ακαδημαϊκή κοινότητα «τράβηξε» την πόλη των Ιωαννίνων και την τοπική κοινωνία από το χέρι, σε μια εποχή που η πόλη ήταν σημαντικά αποκομμένη από την υπόλοιπη χώρα, όχι μόνο σε προσβάσεις, αλλά και σε ανάπτυξη. Ο αγώνας που δόθηκε για να ιδρυθεί το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων ήταν επίμονος, με πρωτοστάτες ανθρώπους που δεν υποχώρησαν ποτέ στους κοινωνικούς αγώνες.

Πόσο θα επιδράσουν τα ιδιωτικά ΑΕΙ, τα Γιάννενα;

Η ερώτηση καταρχάς δεν είναι εντελώς σωστή. Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, ειδικά στην Ελλάδα που ήδη primoδοτούνται ανοιχτά και απροκάλυπτα από την κυβέρνηση (ισότιμοι τίτλοι σπουδών κολλεγίων, εξίσωση προς τα κάτω των πτυχίων, δημιουργία «πελατών» από το σημερινό μαθητικό δυναμικό), θα ανατρέψουν τα γνωστά, ακόμα και στην κατάσταση που υπάρχουν και λειτουργούν, με κακό προηγούμενο: στην Ελλάδα, ούτε το ρεύμα φθίνυσε «λόγω του ανταγωνισμού», ούτε οι συγκοινωνίες έγιναν καλύτερες, ούτε η υγεία έγινε πιο προσιτή, ως «προϊόν». Αντίθετα, η σταθερή «αιμοδοσία» με κρατικό χρήμα και προνόμια προς ιδιωτικούς φορείς, λειτούργησε ως ένας «ανάποδος» κρατικός παρεμβατισμός. Επίσης, όπως γράφτηκε και στην αρχή, δεν είναι δυνατόν να ελεγχεται η ακαδημαϊκή λειτουργία με κριτήρια τοπικής οικονομικής βιωσιμότητας.

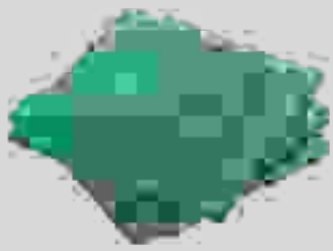
Και κάτι ακόμα: οι φοιτητές δεν είναι μόνο «οικονομικό μέγεθος» ούτε καν πρέπει να αντιμετωπίζονται βασικά ως τέτοιο. Είναι ένα νευραλγικό κομμάτι του πληθυσμού της πόλης, που της δίνει ζωντάνια και την κρατάει νέα και δραστήρια, κυρίως κοινωνικά. Η σταδιακή του μείωση θα είναι μεσοπρόθεσμα πολύ κακή για τη γιαννιώτικη κοινωνία, χειρότερη από την οικονομική απώλεια. Ούτε όμως είναι στα σοβαρά πιστευτό το ενδεχόμενο να ανοίξει στα Γιάννενα ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο που να συνδέεται με την τοπική αγορά, καθώς αυτή είναι σε μια μόνιμη μετάβαση: η πρωτογενής παραγωγή υποχωρεί και συγκεντρώνεται σε λίγα χέρια, οι βιομηχανίες είναι μετρημένες, ο τουρισμός είναι ανοδικός, αλλά πολύ μικρό οικονομικό μέγεθος ακόμα, οι πολυτεχνικές σχολές έχουν κόστος και ευθύνη που δύσκολα θα αναλάβει κάποιος ιδιώτης, σε ένα περιορισμένο πληθυσμιακό πεδίο, για τις ιατρικές, ούτε κουβέντα να γίνεται.

Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, με στοιχεία που επικαλέστηκε η πρυτανεία του το 2021, ήταν ένα ίδρυμα στο οποίο κυρίως φοιτούσαν γηγενείς ή κάτοικοι της Ηπείρου: 35% του φοιτητικού του πληθυσμού. Το 20% προερχόταν από την Αττική (όπου ζει το 40% του πληθυσμού της χώρας) και ακολουθούσαν περιοχές όπως η Κεντρική Μακεδονία, Τρίκαλα, Καρδίτσα, Αιτωλοακαρνανία και δυτική Πελοπόννησος.

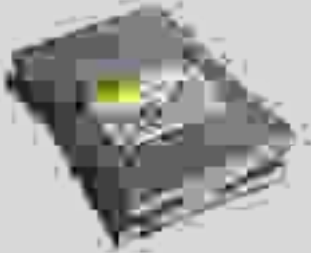
Τα στοιχεία αυτά είχαν αναγνωστεί σε ένα δημοτικό συμβούλιο, που είχε θέμα τη σύνδεση του ιδρύματος με την τοπική κοινωνία. Ο τότε πρύτανης Τριαντάφυλλος Αλμπάνης, προειδοποίησε ότι οι νομοθετικές ρυθμίσεις θα επηρεάσουν έμμεσα την τοπική κοινωνία και οικονομία.

Τρία χρόνια αργότερα το φαινόμενο είναι σε πλήρη εξέλιξη. Εξήντα χρόνια μετά την ίδρυσή του, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και η πόλη, απέχουν ακόμα πολύ, στην πραγματικότητα...

Οι «25+1
ρετρό
ιστορίες»

ΚΑΙ
«Οι 'αποστάτες'
τα ρέντζελα
και οι δήμαρχοι»

Οι δύο
εκδόσεις
του Τύπου
Ιωαννίνων
και της
ΣΧΗΜΑ ΚΟΙΝΣΕΠ
στα βιβλιοπωλεία
των Ιωαννίνων

Τσεπέλοβο: «Χωρίον υπό μαχαιράδων και ουχί εις μαχαιράν ανήκον»

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Το Τσεπέλοβο είναι ένα από τα μεγαλύτερα χωριά του Ζαγορίου, το τρίτο πλέον σε μόνιμο πληθυσμό, σύμφωνα με την τελευταία απογραφή (το Πάπιγκο έχει 3 κατοίκους παραπάνω, το Δεμάτι, 1).

Το χωριό διατηρεί το όνομά του και δεν έχει αλλάξει στο πέρασμα των ετών. Ο Οικονόμου στα «Οικωνύμια» υποστηρίζει ότι το όνομα προέρχεται από το επώνυμο «Τσεπέλης», το οποίο προέρχεται από το τουρκικό *gerel* που σημαίνει «ρυπαρός, δυσάρεστος».

Είναι όμως το Τσεπέλοβο «ρυπαρό» ή «δυσάρεστο»; Το αντίθετο.

Μια άλλη εκδοχή, που παρουσιάζει ο Οικονόμου και πάλι, είναι ότι μια διαφορετική ετυμολογική προέλευση αποτελεί το «*cerel*», η λεπίδα στα σλάβικα, το σιδερένιο μικρό φτυάρι, στα ρώσικα.

Ο Λαμπρίδης ωστόσο σημειώνει για το Τσεπέλοβο, ότι πρόκειται για «χωρίον υπό μαχαιράδων και ουχί εις μαχαιράν ανήκον»

Το Τσεπέλοβο υπήρξε σημαντικό κέντρο, εμπορικό και διοικητικό, κατά τον 19^ο αιώνα. Ανάμεσα στους ανθρώπους που κατάγονταν από το χωριό, ήταν ο Αλέξης Νούτσος, αρχιπροεστός και σύμβουλος του Αλή Πασά, η ηθοποιός Μαρίκα Κοτοπούλη, ο Αναστάσιος Τσούφλης, ο Κωνσταντίνος Ράδος, ευεργέτες αμφότεροι, κ.α.

Όταν η Υψηλή Πύλη ανέτρεψε την κυριαρχία του Αλή Πασά στα Γιάννενα, στο Τσεπέλοβο κατέφυγαν διδάσκαλοι όπως ο Αθανάσιος Ψαλίδας, ο ποιητής Ιωάννης Βηλαράς κ.α.

Ο Βηλαράς πέθανε στο Τσεπέλοβο και εκεί βρίσκεται ο τάφος του.

Το Τσεπέλοβο υπήρξε σημαντικό κέντρο, εμπορικό και διοικητικό, κατά τον 19^ο αιώνα.

ΣΙΝΕΜΑ

LIVE

4 ΜΑΡΤΙΟΥ

«Αναχωρήσεις»

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ σωματείο Ιωαννίνων «Εξαύδα» συνεχίζει το αφιέρωμά του στο ασιατικό σινεμά, με την προβολή της ιαπωνικής ταινίας του Γιοσιζιρο Τακίτα «Αναχωρήσεις» [2008] στις 4 Μαρτίου, στις 20:15. Η προβολή της ταινίας θα γίνει στον χώρο της «Εξαύδα» στην οδό Κουντουριώτη 31, με οικονομική ενίσχυση 2 ευρώ. Η υπόθεση: Ο Daigo Koyabashi, μουσικός, μετακομίζει στη γενέτειρά του, όταν μένει άνεργος. Εκεί, απαντώντας σε μια αγγελία της τοπικής εφημερίδας, δεσμεύεται χωρίς να το γνωρίζει από την αρχή και κρυφά από τη γυναίκα του, να προετοιμάζει τους νεκρούς για την «αναχώρησή» τους πριν την καύση. Όταν η γυναίκα του ανακαλύπτει το μυστικό, ο Daigo πρέπει να διαλέξει..

8 ΜΑΡΤΙΟΥ

Οι Χαϊνήδες στον Πολυχώρο Αγορά

Ο ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ Αγορά φιλοξενεί τους «Χαϊνήδες» στις 8 Μαρτίου. Οι πόρτες ανοίγουν στις 21:30, έναρξη 22:00. Προπώληση: 12 Ευρώ, ταμείο 14 ευρώ. Ελάχιστη κατανάλωση: 5ευρώ/άτομο. Τηλέφωνο κρατήσεων 6932580464.

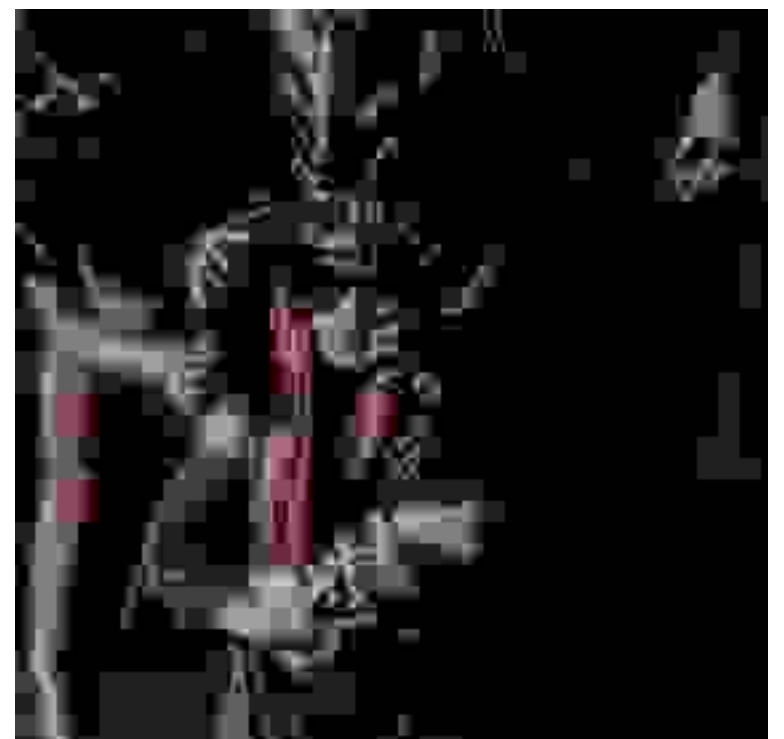
ΘΕΑΤΡΟ

4-5 ΜΑΡΤΙΟΥ

«Νυχτερινά Μαθήματα»

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ «Νυχτερινά Μαθήματα» του Τηλέμαχου Τσαρδάκα θα φιλοξενήσει το θέατρο «Κύκλος» [Αραβαντινού 14] στις 4 και 5 Μαρτίου, στις 21:15. Τη σκηνοθεσία έχει κάνει ο Τ. Τσαρδάκας. Ερμηνεύουν: Τάκης Τσίτσας, Κώστας Κουτρομπής, Γεωργία Ηλιοπούλου, Δώρα Τσάγκα. Λίγα λόγια για το έργο: Σε ένα νυχτερινό κέντρο δύο φίλοι συζητάνε. Οι μεγάλες εμπειρίες της ζωής, οι μεγάλοι έρωτες, οι καυγάδες, ο φόβος του θανάτου. Όλα απλώνονται στο τραπέζι ανάμεσα σε ποτά, γαρδένιες και τσιγάρα. Σε κάποιες σχέσεις δεν υπάρχουν μυστικά. Σκοτάδια όμως; Υπάρχουν σκοτάδια στις αντρικές φιλίες; Η αναζήτηση της ευτυχίας, η γελοιότητά μας και όσα μας φορτώνουν οι Ελληνικές μας οικογένειες. Το ΠΑΣΟΚ, το έπος του Γκιλγκαμές και τα κόκκαλα των πεθαμένων. Πόσο αληθινή είναι η αλήθεια; Χωράνε ψέματα ανάμεσα σε κολλητούς; Εισιτήρια: 14€ [κανονικό] 10€ [φοιτητικό]. Προαγορά εισιτηρίων: more.com. Κρατήσεις: 6979139705.

8, 9, 10 ΜΑΡΤΙΟΥ

«Καημός»

«ΚΑΗΜΟΣ»: Αυτός είναι ο τίτλος μιας παράστασης με σκοτεινά λαϊκά παραμύθια που ανεβάζει ανά τριήμερο η «Θεατρική Συμπαιγνία» στον χώρο της, στη «Σκηνή 125», εντός του ΚΕΠΑΒΙ. Η παράσταση θα ανέβει 8, 9 και 10 Μαρτίου, στις 21:00. Τη σκηνοθεσία-δραματοουργία έχει κάνει η Γιολάντα Καπέρδα. Τη μουσική σύνθεση ο Κώστας Κωσταδήμας. Παίζουν: Κατερίνα Βασιλείου, Χρήστος Δημητρίου, Γιολάντα Καπέρδα, Στέλλα Κατσαρού, Τερέζα Παπακώστα, Βασίλης Σιάφης, Διονυσία Φειδοπούλου. Μουσικός επί σκηνής: Τερέζα Παπακώστα. Η παράσταση πραγματοποιείται υπό την αιγίδα και με την οικονομική υποστήριξη του υπουργείου Πολιτισμού. Τηλέφωνα κρατήσεων: 26513-12830, 6945533242 & 6983749922.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Τα νησιά του Αιγαίου

7+1 Απαντήσεις στον τουρκικό αναθεωρητισμό

ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ: 7+1 ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΣΜΟ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ-ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣ ΚΟΝΤΗΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΔΡΥΜΑ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ
ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ

Μία διαφορετική πτυχή του θέματος της αποστρατιωτικοποίησης των νησιών του Αιγαίου που ήταν ανέκαθεν νομική διαμάχη μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας προβάλλει ο ιστορικός ερευνητής Δημήτριος - Μερκούριος Κόντης στο νέο του βιβλίο αντικρούοντας τις τουρκικές θέσεις με αρχαιακό υλικό της περιόδου 1912-1914 και με τη χρήση βρετανικών οθωμανικών διπλωματικών εγγράφων.

«Το ζήτημα των νησιών του Αιγαίου είναι παγκόσμιο, γεωπολιτικό δεν είναι μόνο το στενό νομικό ζήτημα. Αν διαβάσουμε ιστορικά τι έχει γίνει στο παρελθόν πάρα πολλά από τα γεωπολιτικά που έχουν ξεκινήσει από το 1912 ισχύουν μέχρι σήμερα» επισήμανε ο Δημήτριος - Μερκούριος Κόντης κατά τη διάρκεια εκδήλωσης - παρουσίασης του βιβλίου του «Τα νησιά του Αιγαίου: 7+1 Απαντήσεις στον τουρκικό αναθεωρητισμό» στο Ίδρυμα Μελετών Χερσονήσου του Αίμου (ΙΜΧΑ). Το ζήτημα της αποστρατιωτικοποίησης ξεκινά έντονα μετά την παράνομη εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο και οι πρώτες οχλήσεις είναι για τα Δωδεκάνησα, τόνισε ο συγγραφέας. Τον Απρίλιο του 1975 ο Γενικός Γραμματέας του υπουργείου Εξωτερικών Ιωάννης Τζούνης ανέλυσε στον Αμερικανό πρεσβευτή στην Αθήνα Τζακ Κιούμπιτς τις νομικές θέσεις της ελληνικής κυβέρνησης αναφορικά με το καθεστώς αποστρατιωτικοποίησης των νησιών του Αιγαίου. Εξήγησε στον πρεσβευτή ότι η αποστρατιωτικοποίηση των νησιών του Αιγαίου αφορά τρεις ξεχωριστές συστάδες νησιών και κάθε ομάδα διέπεται από διαφορετική συνθήκη αντίστοιχα, αυτές της Λωζάννης (για τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου Χίο, Μυτιλήνη, Σάμο και Ικαρία), Μοντρέ (Λήμνο και Σαμοθράκη) και Παρισίων (για τα Δωδεκάνησα), επισήμανε ο κ. Κόντης

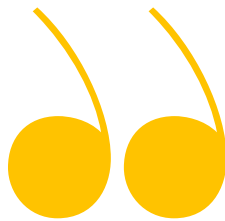
προσθέτοντας ότι η επιχειρηματολογία του Ιωάννη Τζούνη δεν διαφέρει από εκείνη που είναι αναρτημένη σήμερα στην ιστοσελίδα του υπουργείου Εξωτερικών.

Το σημαντικό είναι ότι, παρά τη Διακήρυξη Φιλίας των Αθηνών, η Τουρκία τους τελευταίους δύο μήνες έχει εκδώσει πάνω από δέκα νοταμ και πανtex και ζητά την αποστρατιωτικοποίηση από τη Θάσο μέχρι το Καστελλόριζο, ανέφερε. Οι πρώτοι που μίλησαν για αποστρατιωτικοποίηση ήταν οι Βρετανοί και αυτό το αναδύει ο συγγραφέας, τόνισε ο πρέσβης επί τιμή, Γεώργιος Πουκαμισάς. «Η Βρετανία ήθελε καθεστώς ουδετεροποιημένο στο Αιγαίο ανεξάρτητα σε ποιον θα ανήκαν τα νησιά για λόγους ασφαλείας, για λόγους προστασίας της ελεύθερης ναυσιπλοΐας και όπως αποκαλύπτεται στο βιβλίο προσπάθησαν επίμονα να αποσπάσουν τα Δωδεκάνησα από τους Ιταλούς που τα είχαν καταλάβει τον Μάιο του 1912 τότε απονέμοντας τα στην Ελλάδα τότε στην Οθωμανική Αυτοκρατορία» ανέφερε.

«Το βιβλίο υποστυλώνει τα νομικά μας επιχειρήματα με αναδρομή και αναδίφηση σε αρχεία και πηγές, τα οποία μέχρι πρότινος θεωρούνταν δυσπρόσιτα, δηλαδή βρετανικά και οθωμανικά» επισήμανε ο πρέσβης επί τιμή, σημειώνοντας ότι η έρευνα του Δημήτριου - Μερκούριου Κόντη είναι μία σημαντική συμβολή στην έρευνα της διπλωματικής ιστορίας του κράτους. Στο βιβλίο που εκδόθηκε υπό την αιγίδα του Ίδρυματος Μελετών Χερσονήσου του Αίμου δίνονται απαντήσεις στα ιστορικά ερωτήματα που σχετίζονται με τις ελληνοτουρκικές σχέσεις της περιόδου 1912-1914:

- Κάτω από ποιες προϋποθέσεις η Οθωμανική Αυτοκρατορία παραχώρησε όλα τα νησιά του Αιγαίου στις Έξι Δυνάμεις με τη Συνθήκη του Λονδίνου το 1913
- Ποιοι εμπνεύστηκαν για πρώτη φορά την ουδετεροποίηση/αποστρατιωτικοποίηση του Αιγαίου και αν αυτό συνέβη για την εθνική ασφάλεια της Τουρκίας;
- Οι Έξι Δυνάμεις στην απόφαση του 1914 επιδίκασαν τα νησιά του Β.Α. Αιγαίου στην Ελλάδα υπό προϋποθέσεις;
- Η Ελλάδα αποδέχτηκε την αποστρατιωτικοποίηση των νησιών του Β.Α. Αιγαίου το 1914;
- Πότε η Ελλάδα απέκτησε τη de jure κυριαρχία στα νησιά του Β.Α. Αιγαίου;
- Για ποιον λόγο το άρθρο 12 της Συνθήκης της Λωζάνης επικυρώνει την απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου του 1914;
- Παραχωρήθηκαν στην Ελλάδα μόνον τα νησιά που είχε καταλάβει στρατιωτικά μέχρι τις 13 Φεβρουαρίου του 1914;
- Ποια ήταν τα διαχρονικά αίτια της αποστρατιωτικοποίησης των νησιών του Αιγαίου;

Το ζήτημα της αποστρατιωτικοποίησης ξεκινά έντονα μετά την παράνομη εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο και οι πρώτες οχλήσεις είναι για τα Δωδεκάνησα. Οι πρώτοι που μίλησαν για αποστρατιωτικοποίηση ήταν οι Βρετανοί και αυτό το αναδύει ο συγγραφέας

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Τα τρία ονόματα του αγγλικού μπλουζ

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Πολλά-πολλά (όχι τόσο πολλά δηλαδή, μόλις 10) χρόνια πριν οι Fleetwood Mac βγάλουν τον καλύτερο FM Rock δίσκο όλων των εποχών (το Rumors), ήταν η καλύτερη μπλουζ μπάντα στην Αγγλία. Επίσης, ήταν η μπάντα του Πίτερ Γκριν και όχι του Μικ Φλίτγουντ ή του Τζον μακ Βι. Ο πρώτος δίσκος τους λεγόταν Peter Green's Fleetwood Mac και μπορούσε να σε αφήσει άφωνο. Το 1968 λοιπόν, αυτές τις μέρες του Φεβρουαρίου, κυκλοφόρησε ο πρώτος τους δίσκος, ως εξής: Ο Γκριν έπαιζε τότε στους Bluesbreakers του Τζον Μάγιαλ, ο οποίος του 'δωσε μερικό από τον

χρόνο της μπάντας στα στούντιο της Decca, στο Χάμπσιντ. Ο Γκριν λοιπόν πήρε κάτι γνωστούς του και ηχογράφησε 4 κομμάτια. Ένα από αυτά γράφτηκε ως «Fleetwood Mac», καθώς οι δύο συγκεκριμένοι ήταν οι ρυθμικοί σεσιονίστες στην ηχογράφηση. Κάπως έτσι έγινε η μπάντα, χωρίς τον μακ Βι μάλιστα, ο οποίος τότε ήταν ο μπασίστας των Bluesbrakers. Αντ' αυτού λοιπόν προλήφθηκε ο Μπομπ Μπράνινγκ, μέσω αγγελίας, ενώ ο παραγωγός Μάικ Βέρνον τους σύστησε τον Τζέρεμι Σπένσερ, έναν 20χρονο τότε που έπαιζε τόσο καλά, όσο ο Γκριν. Ιδού λοιπόν: ο πρώτος δίσκος ήταν γεγονός, με δώδεκα κομμάτια. Τα οκτώ ήταν της μπάντας, γραμμένα από τον Γκριν και τον Σπένσερ και τα άλλα τέσσερα ήταν κάτι απίθανες διασκευές σε κομμάτια του Ρόμπερτ Τζόνσον, του Έλμορ Τζέιμς και του Howlin' Wolf.

Πόσο καλά ήταν; Ακούστε το Hellhound on My Trail του Τζόνσον, παιγμένο μόνο στο πιάνο, τραγουδισμένο και παιγμένο από τον Σπένσερ. Ή το Shake your Moneymaker επίσης. Ή το I'm Coming Home to Stay από την deluxe έκδοση του δίσκου. Το κάπως αστείο είναι ότι Mac... υπήρχε ελάχιστο στη μπάντα. Ο μακ Βι είχε παίξει μπάσο μεν στα περισσότερα κομμάτια, αλλά δεν ήταν κανονικό μέλος της μπάντας. Η δε Κριστίν Πέρφεκτ, μέλλουσα σύζυγός του και ένα από τα πιο σταθερά μέλη της μπάντας μέχρι τον θάνατό της, μπήκε ως σέσιον πλκτρού στον επόμενο δίσκο, που ήταν μια μικρή απογοήτευση. Μέχρι λίγο αργότερα, που βγήκε το Then Play On και όλος ο κόσμος κατάλαβε ότι αυτή η μπάντα ήταν ικανή να γράφει καταπληκτική μουσική, υπό οποιαδήποτε συνθήκη.

Τίνα Τέρνερ

Η πρώτη ανάσταση της Τίνα Τέρνερ ήταν όταν ξύπνησε από υπερβολική δόση ναρκωτικών και είπε: «Σκατά, είμαι ακόμα εδώ». Ήταν το 1968 και είχε βαρεθεί την κτηνωδία του συζύγου και καλλιτεχνικού της συνεργάτη, Άικ Τέρνερ. Αναστήθηκε ξανά το 1976, όταν, κατά τη διάρκεια μιας νύχτας ξυλοδαρμού, δραπέτευσε από το ξενοδοχείο του Ντάλας όπου διέμεναν με τα ρούχα της και κατέφυγε σε ένα άλλο, στην άλλη πλευρά του αυτοκινητόδρομου, το οποίο θα πλήρωνε αργότερα. Δεν επέστρεψε ποτέ σε εκείνον, ούτε καν όταν εισήχθησαν μαζί στο Rock and Roll Hall of Fame.

Ξαναζωντάνεψε για άλλη μια φορά το 1981, όταν αποφάσισε να μιλήσει στο περιοδικό People για την κόλαση που είχε υποστεί με τον Άικ: «Δεν φοβόμουν ότι θα με σκότωνε όταν έφευγα, γιατί ήμουν ήδη νεκρή». Δεν μιλούσε συχνά δημοσίως για την ενδοοικογενειακή βία- η κοινή γνώμη τάχθηκε στο πλευρό της. Η οριστική της ανάσταση ήρθε το 1984, όταν το άλμπουμ της Private Dancer την εκτόξευσε στο αστέρι που είχε γνωρίσει πριν- ωστόσο, αυτή τη φορά ήταν μόνη της και επέλεξε τραγούδια που δεν έγραψε η ίδια, αλλά που έλεγαν πράγματα όπως «What's Love Got to Do with It?», «Better Be Good to Me» και «Show Some Respect».

Πριν από όλα αυτά, η νεαρή Άννα Μεί Μπούλοκ -που αργότερα θα έπαιρνε το όνομα Τίνα Τέρνερ που της έδωσε ο Άικ- είχε ξεπεράσει μια παιδική ηλικία επηρεασμένη από τη φτώχεια στο διαχωρισμένο αμερικανικό Νότο (Μέμφις, χώρα των μεγάλων μουσικών) και την εγκατάλειψη από τους γονείς της. Έγινε αστέρι στο Σεντ Λούις χάρη στην υπέροχη φωνή της και την απaráμιλλη σκηνική της παρουσία. Χόρευε όπως κανείς άλλος, ακόμη και όταν φορούσε ψηλά τακούνια- ο Μικ Τζάγκερ λέγεται ότι βασίστηκε στο στυλ του σε μίμψή της. Από τότε που ξεκίνησε, την παρομοίαζαν με ένα άγριο και αισθησιακό θηρίο, σε μια εποχή που οι τραγουδίστριες καλούνταν να είναι πιο σεμνές. Μετά τον θάνατό της τον περασμένο Μάιο, κυκλοφόρησε ένα βιαστικό ντοκιμαντέρ, το Remembering Tina Turner, στο Amazon Prime Video. Ήταν πάρα πολύ βιαστικό: η ταινία διαρκεί λίγο περισσότερο από 40 λεπτά, περνάει γρήγορα από βασικές στιγμές της ζωής της και βασίζεται κυρίως στα σχόλια δύο ειδικών, της ιστορικού και συγγραφέα μέσωσν ενημέρωσης και μουσικής, Τζέννιφερ Ότερ Μπικερντίκε και της δημοσιογράφου Άφια Χάγκαν, μαζί με σύντομες αναφορές της ίδιας της τραγουδίστριας. Είναι ένα από εκείνα τα φτηνά προϊόντα που γεμίζουν το μενού της υπηρεσίας streaming και μοιάζουν σχεδιασμένα από αλγόριθμο. Το «Τίνα» λέει πολλά περισσότερα πράγματα. Το φιλόδοξο ντοκιμαντέρ των Ντάνιελ Λίντσεϊ και Τ. Τζ. Μάρτιν περιελάμβανε τη συμμετοχή της καλλιτέχνιδας και του περιβάλλοντός της. Είναι η ιστορία που ήθελε να πει το 2019, ως αποχαιρετισμό, αφού είχε περάσει μια δεκαετία από τότε που εγκατέλειψε την καριέρα της και κυκλοφόρησε το μιούζικαλ που έφερε το όνομά της. Κοίταξε πίσω χωρίς θυμό.

ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΑΡΧΕΙΑΚΟ ΥΛΙΚΟ

Εκείνη την εποχή είχε ήδη προβλήματα υγείας (εγκεφαλικό, καρκίνος, μεταμόσχευση νεφρού, για τα οποία η ταινία δεν υπεισέρχεται σε λεπτομέρειες). Το ντοκιμαντέρ διαθέτει τόνους πολύτιμου αρχαιακού υλικού, η μουσική της είναι απολαυστική και όλοι οι σημαντικοί άνθρωποι της ιστορίας της είναι παρόντες. Ακόμα και ο Άικ (μέσω μιας συνέντευξης του 2000- πέθανε το 2007), ο οποίος είναι διστακτικός και ανασφαλής. Δεν παραδέχεται την κακοποίηση, αν και παραδέχεται ότι ήταν άπιστος. Ο εγωκεντρισμός του τον οδήγησε να ξεστομίσει ότι το πρόβλημα της Τίνας ήταν ότι «ήθελε να είναι αυτό που νόμιζε ότι εγώ ήθελα να είναι». Ο Άικ ήταν τόσο βίαιος και δεσποτικός όσο και ταλαντούχος. Ήταν απογοητευμένος που δεν αναγνωριζόταν ως ένας από τους πρωτοπόρους του ροκ εν ρολ (κάτι που έγινε με τους Rocket 88, το 1951). Όταν

συναντήθηκαν στο Σεντ Λούις, η Τίνα πίεσε να μπει στο συγκρότημά του Kings of Rhythm σε τέτοιο βαθμό που έγιναν γνωστοί ως Άικ και Τίνα Τέρνερ. Λέγεται ότι παντρεύτηκαν σε αυτό το σημείο για να μπορεί να την ελέγχει καλύτερα, μέχρι και την παραμικρή λεπτομέρεια. Όταν έφυγε από αυτή την τοξική σχέση, δυσκολεύτηκε να εγκατασταθεί μόνη της. Έπρεπε να ανέχεται να την ρωτούν συνεχώς αν θα τα ξαναβρεί με τον Άικ. Άρχισε να δίνει παραστάσεις στο Λας Βέγκας σε μια εποχή που υπήρχαν ελάχιστα γυναικεία πρότυπα στη ροκ σκηνή εν μέσω του πυρετού της ντίσκο. Διόρθωσε την καριέρα της μετακομίζοντας στο Λονδίνο: αισθάνθηκε ότι την καταλάβαιναν καλύτερα στην Ευρώπη. Εκεί ηχογράφησε το Private Dancer, ένα άλμπουμ που κατά-

Βασίλισσα της ροκ

Ο ΤΙΤΛΟΣ της ως βασίλισσας της ροκ, που την τοποθετεί στο επίπεδο του Έλβις Πρίσλεϊ, είναι άξιος, ακόμη και αν ξεπέρασε τα στιλιστικά όρια, κάτι που δεν την βοήθησε πάντα. Εκπαίδεύτηκε στην γκόσπελ (αυτή των εκκλησιών των Βαπτιστών, αν και αργότερα έγινε Βουδίστρια) και στην μπλουζ μουσική. Ο Άικ δηλώνει ότι η μουσική που έφτιαχναν μαζί δεν ταίριαζε απόλυτα με το ριθμ εντ μπλουζ της μαύρης κοινότητας ή το λευκό ροκ. Κατά τη θριαμβευτική επιστροφή της στη δεκαετία του 1980, η Τέρνερ προσαρμόστηκε στο soft rock -το είδος με τόσα συνθεσάιζερ όσα και οι κιθάρες- το οποίο δούλεψε καλά στο ραδιόφωνο τότε και εξακολουθεί να δουλεύει και σήμερα. Είχε σημαντική επιρροή σε μεταγενέστερες ντίβες της ποπ όπως η Μπιγιονσέ και η Ριάννα.

λαβε την εποχή της και έφτασε σε ένα μαζικό κοινό (θα ακολουθούσαν δύο ακόμη επιτυχημένα άλμπουμ: Break Every Rule και Foreign Affair).

Στα μέσα της δεκαετίας του 1980, μπορούσε να γεμίσει μεγάλους χώρους: στο Ρίο, προσέλκυσε 186.000 ανθρώπους σε μια ιστορική βραδιά του 1988. Στη συνέχεια έγραψε τον πρώτο τόμο της αυτοβιογραφίας της, η οποία την έφερε αντιμέτωπη με τα τραύματα του παρελθόντος- τα απομνημονεύματά της έδωσαν αφορμή για μια ταινία: What's Love Got to Do with It. Έκανε το ντεμπούτο της ως ηθοποιός στο πλευρό του Μελ Γκίμπσον στην ταινία Mad Max: Beyond Thunderdome- σε αυτήν, ήταν πιστευτή ως μαχήτρια σε έναν μετα-αποκαλυπτικό κόσμο.

Η Τίνα Τέρνερ που τελικά θριάμβευσε αντιμετώπισε ένα τραύμα: πίστευε ότι κα-

νείς δεν την είχε αγαπήσει ποτέ, ούτε καν η μητέρα της. Μόλις το 1985, σε ηλικία 46 ετών, γνώρισε κάποιον που την αγάπησε και τη φρόντιζε: τον Ελβετό Έρβιν Μπαχ- μάλιστα, την αγάπησε τόσο πολύ που αργότερα της δώρισε ένα νεφρό. Παντρεύτηκαν το 2013, λίγο πριν αρρωστήσει σοβαρά. Εγκαταστάθηκαν στη Ζυρίχη και η Τίνα πέθανε ως Ελβετίδα πολίτης, αφού είχε αποποιηθεί την αμερικανική της υπηκοότητα. Γνωρίζοντας ίσως ότι θα ήταν ο επικείμενος της, αυτή η αυτοπροσωπογραφία της Τίνας δίνει ένα ευτυχές τέλος σε μια δύσκολη ιστορία. Ήταν πιο δύσκολο να ζήσει ειρηνικά από το να αναγνωριστεί ως αστέρι της μουσικής και παράδειγμα επιβίωσης. Οι πλατιές πινελιές δεν αρκούν για να κατανοήσουμε το μεγαλείο της Τίνα Τέρνερ.

Και οι Γερμανοί δοκιμάζουν την τετραήμερη εργασία

Από 1η Φεβρουαρίου, 45 εταιρείες και οργανισμοί στη Γερμανία θα δοκιμάσουν στην πράξη την τετραήμερη εβδομάδα εργασίας για έξι μήνες. Οι εργαζόμενοι θα λαμβάνουν πλήρη μισθό, παρά το γεγονός ότι θα εργάζονται λιγότερες ώρες στο γραφείο ή στο σπίτι. Το όλο εγχείρημα είναι μια πρωτοβουλία της εταιρείας συμβούλων διαχείρισης Intraprenör σε συνεργασία με την Μη Κυβερνητική Οργάνωση **4 Day Week Global** (4DWG).

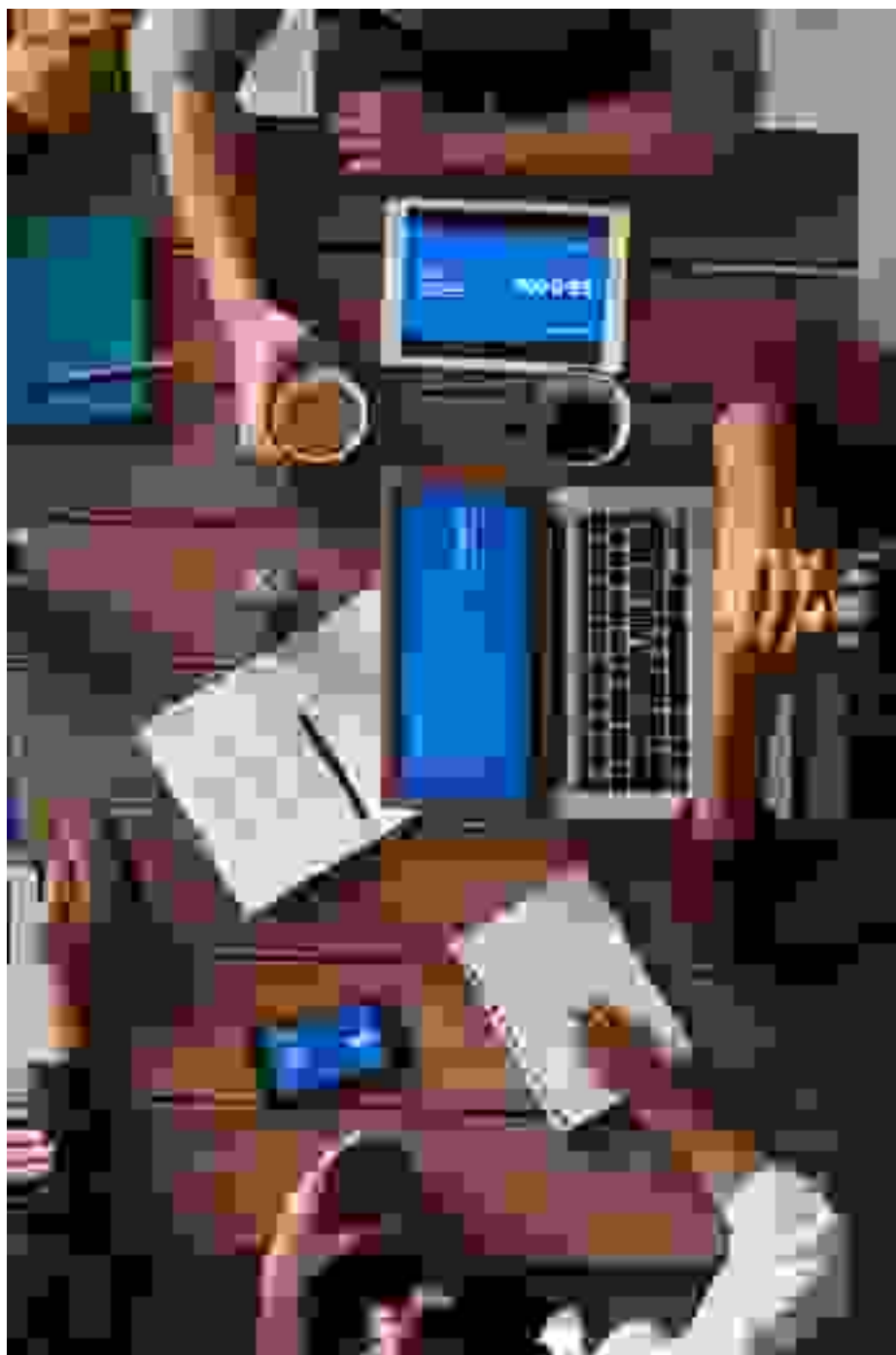
Οι υποστηρικτές της τετραήμερης εβδομάδας εργασίας θεωρούν ότι θα συμβάλει στην αντιμετώπιση της έλλειψης ειδικευμένων εργαζομένων επειδή, κατά την εκτίμησή τους, θα αυξήσει την παραγωγικότητα των εργαζομένων. Επιχειρηματολογούν λέγοντας ότι άνθρωποι που εργάζονται μόνο τέσσερις ημέρες την εβδομάδα αντί για πέντε έχουν περισσότερα κίνητρα και επομένως είναι πιο παραγωγικοί.

Επιπλέον, θεωρούν ότι θα βρεθούν περισσότεροι ενδιαφερόμενοι για μια θέση με τετραήμερη εργασία, οι οποίοι δεν ήθελαν ή δεν μπορούσαν να εργαστούν πενήντημερο. Πιστεύουν ότι ακριβώς με αυτόν τον τρόπο θα περιοριστεί η έλλειψη εξειδικευμένου εργατικού δυναμικού. Η τετραήμερη εβδομάδα έχει ήδη δοκιμαστεί στην πράξη. Από το 2019 η Μη Κυβερνητική Οργάνωση 4DWG εφαρμόζει τέτοια πιλοτικά προγράμματα στο Ηνωμένο Βασίλειο, τη Νότια Αφρική, την Αυστραλία, την Ιρλανδία και τις ΗΠΑ.

Σύμφωνα με την οργάνωση, στην πρωτοβουλία της έχουν συμμετάσχει μέχρι σήμερα περισσότερες από 500 εταιρείες. Τα αποτελέσματα δείχνουν να επιβεβαιώνουν τις προσδοκίες για θετικά αποτελέσματα.

Σύμφωνα με τους ερευνητές του Κέιμπριτζ και της Βοστώνης, οι αναρρωτικές άδειες μειώθηκαν κατά περίπου 66%, ενώ παράλληλα σχεδόν το 40% των εργαζομένων δήλωσε, μετά το τέλος του εγχειρήματος, ότι είχε λιγότερο άγχος από ό,τι πριν. Ενδιαφέρον επίσης ότι ο αριθμός των εργαζομένων που παραιτήθηκε από την θέση εργασίας του περιορίστηκε κατά 57%.

Ίσως το σημαντικότερο όμως είναι ότι

Σύμφωνα με τους ερευνητές του Κέιμπριτζ και της Βοστώνης, οι αναρρωτικές άδειες μειώθηκαν κατά περίπου 66%, ενώ παράλληλα σχεδόν το 40% των εργαζομένων δήλωσε, μετά το τέλος του εγχειρήματος, ότι είχε λιγότερο άγχος από ό,τι πριν

οι ερευνητές κατέγραψαν μια κατά μέσο όρο αύξηση του τζίρου περίπου 1,4%. Ας σημειωθεί τέλος ότι 56 από τις 61 συμμετέχουσες επιχειρήσεις δήλωσαν ότι θα διατηρούσαν την τετραήμερη εβδομάδα εργασίας και μετά το τέλος του πειράματος.

Οι γερμανικές εταιρείες που θα συμμετάσχουν στο δοκιμαστικό πρόγραμμα της τετραήμερης εργασίας υπέβαλαν αίτηση πριν από μερικούς μήνες. Εδώ βρίσκεται η ρίζα του προβλήματος, δηλώνει ο ειδικός σε ζητήματα αγοράς εργασίας Έντσο Βέμπερ, ο οποίος επικρίνει τα μέχρι τώρα αποτελέσματα των πιλοτικών προγραμμάτων. Ο γερμανός επιστήμονας εργάζεται στο Πανεπιστήμιο Ρέγκενσμπουργκ και το Ινστιτούτο Ερευνών για την Αγορά Εργασίας και την Επαγγελματική Έρευνα.

Όπως εξηγεί ο Έντσο Βέμπερ, μόνο εταιρείες για τις οποίες έχει νόημα η τετραήμερη εβδομάδα εργασίας κατέθεσαν αίτημα συμμετοχής στο εγχείρημα. Συνεπώς οι εταιρίες αυτές δεν είναι αντιπροσωπευτικές για το σύνολο της οικονομίας.

Παρατηρεί επίσης ότι δεν μειώνονται μόνο οι ώρες εργασίας την εβδομάδα, αλλά επηρεάζονται αρνητικά τόσο οι διαδικασίες, όσο και η οργάνωση. Σε περίπτωση που πράγματι καταγραφεί στο πείραμα αύξηση της παραγωγικότητας, δεν είναι απαραίτητο να συνδέεται με τη μείωση των ωρών εργασίας, εκτιμά ο γερμανός ειδικός.

Με τις εκτιμήσεις αυτές συμφωνεί ο Χόλγκερ Σέφερ από το Ινστιτούτο της Γερμανικής Οικονομίας (IW Köln). Πιστεύει ότι η καθιέρωση της τετραήμερης εργασίας ανά εβδομάδα είναι αντιπαραγωγική.

«Αυτό που με μια πρώτη ματιά δείχνει να έχει νόημα αποδεικνύεται εν τέλει προβληματικό: Αν όλες οι επιχειρήσεις υιοθετήσουν την τετραήμερη εβδομάδα εργασίας θα υπάρξει έλλειμμα ωρών εργασίας», καταλήγει ο γερμανός ειδικός.

Παρ' όλα τα επιχειρήματα κατά, η μεγαλύτερη γερμανική συνδικαλιστική οργάνωση IG Metall τάσσεται εδώ και καιρό υπέρ της μείωσης των ωρών εργασίας. Γεγονός πάντως είναι ότι στη χαλυβουργία έχει ήδη καθιερωθεί η 35ωρη εργασία την εβδομάδα.